

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 37895-03-24 רביב נ' קדם ביטון

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת טלי להב

חנניה רביב
ע"י ב"כ עוה"ד חיים מויאל

תובע

נגד

שלומית קדם ביטון
ע"י ב"כ עוה"ד יגאל מירון

נתבעת

פסק דין

1
2 תביעה זו עניינה, דרישה לפיצוי התובע לפי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965, זאת לאחר דיון
3 שקוים במעמד הצדדים, ובו ניתן תוקף של החלטה למתווה המוצע, הכולל פרסום הודעת
4 ההתנצלות. לעניין רכיב הנזק והוצאות המשפט, נקבע כי עם קבלת סיכום טענות הצדדים תינתן
5 החלטה בעניין זה ומכאן הוגש סיכום הטענות.

טענות הצדדים-

6
7
8
9 1. התובע טען בתמצית, כי על פי סעיף 7 א(ב) לחוק איסור לשון הרע תשכ"ה - 1965, זכאי
10 הנפגע לפיצוי של עד כ - 80,000 ₪, וכאשר הוכחה כוונה לפגוע, בהתאם לסעיף 7 א(ג) (ג)
11 זכאי הנפגע לפיצוי של עד 167,678 ₪. במקרה זה היתה כוונה לפגוע בשמו הטוב של התובע
12 ולפרסום בקבוצות רחבות. בסיכום הטענות הורחבה היריעה ונטען כי יש לפצות התובע
13 בגין עלות שכירת מנוף למועד נוסף, לאחר שהמנוף שזומן נחסם ע"י הנתבעת, דבר שגרם
14 נזק לתובע בסך של 3,500 ₪ (נספח ב'). כן נזקק התובע לתשלום למנופאי על הגעתו ביום
15 18/10 בסך 2,000 ₪ (נספח ג'), תשלום לפועל ניקיון בשטח לאחר הכריתה בסך של 1000 ₪
16 (נספח ג'), תשלום שכר טרחת עו"ד בסך 15,000 ₪ בתוספת מע"מ (נספח ד'), ומכאן סך
17 כולל של 18,782 ₪.

18
19 2. הנתבעת טענה, כי עומדת לה הגנת "אמת דיברתי", שכן פעולות התובע, הכוללות הפרת
20 חוק, תכסיסנות, רמאות ושקרים, מקימות זהות של אדם רע שאינו מתחשב באיש.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 37895-03-24 רביב נ' קדם ביטון

תיק חיצוני:

1 הנתבעת מדגישה כי מילותיה ביחס למעשיו של התובע נוסחו בעדינות. התנצלות הנתבעת
2 על הדברים שפורסמו לא מנקה את התובע ממעשיו, ובמיוחד לאחר שסירב להצעתה לסגור
3 את התיק מבלי שיושתו הוצאות נוספות. נטען כי למרות שפעולת הנתבעת עצרה את המנוף
4 וגרמה לעלות כפולה, הגשת תביעה על סך 100,000 ש"ח בגין נזק של 2,000 ש"ח היא פעולה
5 שאין לעודד. התובע במעשיו ובפעולותיו הוא שגרם לנתבעת לפעול כפי שפעלה, ולכן על בית
6 המשפט להשית עליו את כלל ההוצאות המשפטיות. עניין פיצוי התובע בגין הפרסום נסגר
7 בדיון בפני בית המשפט, ולכן כל אזכור שלו בסיכומים אינו רלוונטי. די באמור בכתב ההגנה
8 כדי להצדיק את ניסיונה של הנתבעת להגן על העצים המוגנים ולקבוע כי דיברה אמת, ועל
9 כן יש להטיל את הוצאות ההליך המשפטי על התובע, כאשר חיובי הנתבעת עומדים על סך
10 של 28,211 ש"ח, כעולה מהסכם שכר הטרחה ומחשבון העסקה, ובית המשפט מתבקש
11 להשיתם במלואם על התובע.
12

דיון והכרעה-

13
14
15 כאמור להכרעת בית המשפט נותר "עניין רכיב הנזק והוצאות המשפט".
16

הפרסום -

17
18
19 3. הפרסום המיוחס לנתבעת צורף כנספח ז' לתביעה ולפיו בקבוצת וואטס אפ "רחוב עליית
20 הנוער" פרסמה הנתבעת:

21
22 "אני מקווה שחנניה קורא את האוטס אפ הזה. הוא כורת מחר שני עצים ותיקים לא בשטח
23 שלו אלא שטח ששייך לפרסה. לא מספיק שעצוב לנו הוא מוסיף גם כריתת עצים יפיפים.
24 אדם רע, מי שלא מתחשב באף אחד זה יחזור אליו. פשוט שתדעו מי גר איתנו בפרסה"

25
26 4. אין חולק כי עסקינן בפרסום במובנו של סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965, וכפי
27 שנקבע בפסיקה, "פעולת הפרסום, הריהי חלק בלתי נפרד מיסודותיה של עוולת לשון הרע.
28 משמעות הדבר היא, שבהעדר פרסום - אין לשון הרע." (רע"א 2855/20 פלונית נ' פלוני (נבו
29 6.10.2022).

30
31 5. התובע שב וטען, כי הנתבעת פרסמה את דבר לשון הרע וסירבה להתנצל, גם לאחר קבלת
32 מכתב התראה וגם בכתב הגנתה. טענתה העיקרית כי "אמת דיברתי" רק מוכיחה
33 שהפרסום נעשה בזדון ומתוך כוונה להשפיל את התובע. צוין, כי המבחן לחומרת לשון הרע
34 הוא אובייקטיבי, כלומר האם האדם הסביר יראה בפרסום פגיעה בשמו הטוב של התובע.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 37895-03-24 רביב נ' קדם ביטון

תיק חיצוני:

- 1 מידת התפוצה מוכיחה את כוונת הזדון של המפרסמת, כאשר שכנים ומכרים נחשפו
2 לפרסום והגיבו בהפתעה או זעזוע. בסעיף 2 לסיכומי התובע צוינו שלוש דוגמאות לאנשים
3 שנחשפו לפרסום וכיצד הגיבו. אחד השכנים שנחשף לפרסום הגיב ופרסם לשכנים שכריתת
4 העצים היא מסיבות רפואיות של התובע ואשתו. הוא הוסיף שביזוי אדם ברבים מהווה
5 עבירה חמורה יותר מכריתת עצים. שכנה שנחשפה לפרסום מצאה לנכון לפנות לנתבעת
6 וביקשה לחדול מן הפרסום. מתפלל בית הכנסת בו מתפלל התובע, והגר הרחק ממעונו של
7 התובע, נחשף לפרסום ונדהם מתיאור התובע כאדם רע שאינו מתחשב, זאת בהכירו את
8 התובע שנים רבות כאדם מוערך ותורם בקהילה. גם רב בית הכנסת נחשף לפרסום ושוחח
9 על כך עם התובע. תצהירו של מר בניסטי צורף כנספח א' ומחזק לטענת התובע את טענתו.
10
11 .6 לטענת התובע לפני כ-30 שנה, ועד הבית החליט כי שטח החצר המוזנח הצמוד לדירת
12 התובע ישמש אותו, ובתמורה הוא ישפץ, ישתול פרחים ועצים ויתקין תאורה, וכך עשה
13 במשך עשרות שנים. התובע דאג לקבל את אישור הוועד לכריתה ואישור האגרונומים של
14 עיריית ירושלים, כאשר התובע לא כרת את העצים ששתל וטיפח במשך השנים אלא בשל
15 חוות דעת רפואית שקבעה חד משמעית קיומה של רגישות לשאיפת אבקת צמחים תוך
16 המלצה לכריתת עצי הברוש. אשת התובע, במיטת חוליה נחשפה לפרסום המשפיל נגד
17 בעלה וכעבור מספר חודשים הלכה לעולמה. לטענת התובע, הנתבעת אף מתגוררת במרחק
18 ניכר מדירתו והיא אכן מאשרת כי נסעה מרחק רב כדי לחסום ברכבה את החניה הפרטית
19 של התובע, במקום שיועד להצבת המנוף.
20
21 .7 הנתבעת עמדה על כך שמדובר בהרשאה שקיבל התובע לכריתת העצים תוך רמיה והטעיה.
22
23 .8 לעניין הפרסום- הנתבעת פרסמה בקבוצת הבניינים וייחסה לתובע כינוי "אדם רע שלא
24 מתחשב באף אחד זה יחזור אליו, פשוט שתדעו מי גר איתנו בפרסה", ולאחר מכן פרסמה
25 שוב תוך הוספה "סליחה בטעות נשלח פעמיים כנראה חשוב", מה שמעיד, לטענת התובע,
26 על כוונה ממשית לפגוע בשמו הטוב.
27
28 .9 הנתבעת שבה וטענה כי עומדת לה הגנת "אמת דיברתי", שכן פעולות התובע, הכוללות
29 הפרת חוק, תכסיסנות, רמאות ושקרים, מקימות זהות של אדם רע שאינו מתחשב באיש.
30 בהקשר זה לטענתה, אכן יחסה לתובע "אדם רע, מי שלא מתחשב באף אחד" בפרסום
31 בקבוצת הוואטס אפ, כיוון שהתובע ניצל רשות לטפח חלק מהרכוש המשותף כדי לנכס
32 לעצמו שטח חצר שסגר בגדר ובשער. הוא כרת עצי ברוש בני עשרות שנים, לאחר שהטעה
33 ושקר לחבר נציגות הבית המשותף וקיבל בהטעיה הסכמה לכריתת העצים, ועם הסכמה זו
34 פנה לעירייה וקיבל אישור. מי שפועל כך, לטענת הנתבעת, הוא "איש רע שאינו מתחשב".

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 37895-03-24 רביב נ' קדם ביטון

תיק חיצוני:

1 הנתבעת נקטה בלשון זו מתוך מצוקה, כאבותסכול. התובע פעל לנטרל חלק מההתנגדויות
 2 למעשיו בדרך של העדר תליית מודעות בכל 8 הכניסות, התובע ציין כי מדובר בגינה פרטית
 3 ולא היא, התובע טען כי הכריתה מבוצעת באישור, כאשר קבלת הרישיון היתה נגועה
 4 "בשקרים שלו ומצגי שווא שלו". נטען כי התובע קיצר דרכים ופעל במרמה, כשפנה לקבלת
 5 אישור מחבר נציגות חדש, והטעה אותו לחשוב שכל בעלי הדירות נתנו את הסכמתם וכי
 6 ההמלצה הרפואית לכרות את העצים (נספח ב' של כתב התביעה) תוארה כ"שערוריה בפני
 7 עצמה". לטענת הנתבעת, ביום כריתת העצים המתוכננת, 18/10/2023, הזמין התובע
 8 משטרה בשל התנגדות, וטען בפני השוטרת שיש לו אישור מהעירייה לכרות "2 עצים בגינה
 9 הפרטית שלו". השוטרת הורתה לו לפנות לבית משפט כיוון ומדובר בשטח משותף של כלל
 10 הדיירים, אך התובע התעלם מהוראתה וזימן את הכורת ימים ספורים לאחר מכן. כל אלו,
 11 לטענת הנתבעת, מחזקים את הגנת "אמת דיברתי" ומחזקים את הטענה להתנהלות לא
 12 ראויה מצד התובע.

אמת דיברתי-

- 13
 14
 15
 16 10. הגנת אמת הפרסום מעוגנת בהוראת סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע תשכ"ה – 1965 (להלן –
 17 "החוק") ולפיה –
 18 "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה
 19 בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לזואי
 20 שאין בו פגיעה של ממש."
 21
 22 11. בהתאם לפסיקה, הגנה זו מחייבת את הנתבעת בהוכחת שני יסודות מצטברים, ראשית כי
 23 הפרסום המהווה לשון הרע היה אמת, וכך כי מתקיים עניין ציבורי בנוגע לאותו פרסום (ר'
 24 גם ע"א 751/10 ד"ר אילנה דיין - ב"כ עו"ד גיורא ארדינסט, עו"ד רן שפרינצק, עו"ד
 25 מיטל טויסטר רוזנטל נ' רס"ן ר' (נבו 9.2.2012).
 26 לאחרונה ברע"א 2064/23 מנחם נפתלי נ' יוסי כהן (נבו 27.3.2023) הטעים בית המשפט
 27 העליון, כי "סוגיית ה'כוונה האזרחית', בעניינו, אינה נובעת מקיומו של יסוד נפשי מסוים
 28 במסגרת עוולה אזרחית, או כל כיוצא בכך... כידוע, פרשנות תוכנו של פרסום, בהליכי לשון הרע,
 29 נעשית מנקודת מבטו של האדם הסביר, תוך שימת לב להקשר הכולל וליתר נסיבות העניין, ועל
 30 כן גם, מבלי שיהיה הכרח לקבוע, או להכריע, מהי המשמעות המדויקת של המונחים הכלולים
 31 בפרסום (ראו, למשל: ע"א 89/04 נודלמן נ' שרונסקי, פסקה 17, פורסם בנבו(4.8.2008)
 32
 33 12. בעניינו, מדובר בסכסוך שכנים, שחרג לכדי אמירות שאינן ראויות, כפי שהסבה לתשומת
 34 הלב אחת מן השכנות (ר' נספח ח' לתביעה).

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 37895-03-24 רביב נ' קדם ביטון

תיק חיצוני:

1
 2 13. אין חולק, כי בעל זכויות בבית משותף ראשי לחלוק על הסכמה שניתנה לבעל דירה אחר
 3 לביצוע פעולה ברכוש משותף, לרבות השגה על אופן השגת ההסכמה או "המנדט" למתן
 4 הסכמה זו. האם "מנקודת מבטו של האדם הסביר" ראוי לראות בפרסום בנוסחו זה פרסום
 5 אמת, אשר מתקיים עניין ציבורי בנוגע לאותו פרסום? סבורני שלא ניתן להשיב בחיוב על
 6 כך. הפרסום מכוון לאוזני התובע, דרך פרסום פומבי. "אני מקווה שחנניה קורא את
 7 האוטס אפ הזה." המידע המובא הוא, כי "הוא כורת מחר שני עצים ותיקים לא בשטח שלו
 8 אלא שטח ששייך לפרסה. לא מספיק שעצוב לנו הוא מוסיף גם כריתת עיצים יפייפים."
 9 העניין הציבורי בהקשר זה היה מושג לו היתה פועלת הנתבעת לקיים דיון ציבורי ענייני,
 10 המוסדר בחוק המקרקעין והיא בדרך של כינוסה של אסיפה כללית, דיון והחלטה במעמד
 11 בעלי הדירות כמתחייב.

12
 13 14. ולכן, אף בלהט הרגע ייחוס לתובע, סיווג כ" אדם רע, מי שלא מתחשב באף אחד" והסיפא
 14 שאין לה כל טעם או הגנה סבירה "זה יחזור אליו" בתוספת "פשוט שתדעו מי גר איתנו
 15 בפרסה", רצף ביטויים אלה בוודאי מעלה חשש מנקודת מבטו של האדם הסביר להשפלת
 16 התובע בעיני הבריות וביזויו בקרב שכניו ומאן דהוא הנחשף לפרסום כמתואר.

סוגיית הפיצוי-

17
 18
 19
 20 15. "הנושא של פסיקת פיצויים בגין פרסום לשון הרע נדון לא אחת בפסיקה וזכה להתייחסות
 21 בספרות המשפטית. בתמצית, מקובל לומר כי הפיצוי נועד לקדם שלוש תכליות: זו התרופתית
 22 – שנועדה להשיב את מצבו של הנפגע לקדמותו; זו החינוכית-הרתעתית – שנועדה להעביר את
 23 המסר כי שמו הטוב של אדם אינו הפקר; וזו העונשית – הקשורה בכוונתו של המפרסם (ראו,
 24 בין היתר: דברי השופט פוגלמן בע"א 6903/12 **Canwest Global Communications Corp**
 25 נ' עוזר, פסקה 58 והאסמכתאות שם [פורסם בנוב] (22.7.2015); עניין דניאל, פסקאות
 26 82-80 לפסק דיני וההפניות שם; כן ראו רע"א 4740/00 אמר נ' יוסף, פ"ד נה(5) 510 (2001);
 27 תומר קרמרמן "שומר פיו ולשונו – שומר מצרות נפשו: פיצויים ללא הוכחת נזק בחוק איסור
 28 לשון הרע" משפטים מג 899, 903 (2013); אלעד פלד צווי עשה בדיני לשון-הרע 39-47 (2012);
 29 שנהר, עמ' 369-370). " (ר' ע"א 1726/21 מוחמד בכרי נ' ניסים מגנאג'י (נבו) 23.11.2022).
 30 בע"א 7426/14 פלונית נ' עו"ד אורי דניאל (נבו) 14.3.2016), הוטעם, כי – "מסלולי הפיצוי
 31 הם מסלולים חלופיים: פיצוי ללא הוכחת נזק, עד לסכום הקבוע בחוק; או פיצוי על פי הוכחת
 32 נזק, שעשוי להיות הן בגין נזק ממוני (כללי או מדויק) והן בגין נזק בלתי ממוני. יצוין כי בפועל,
 33 נוכח קשיי ההוכחה והכימות של נזק בלתי ממוני, לעיתים אין הבדל רב בינו לבין פיצוי ללא

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 37895-03-24 רביב נ' קדם ביטון

תיק חיצוני:

1 הוכחת נזק, אך לא ניתן לפסוק אותם במצטבר זה לזה. פיצוי ללא הוכחת נזק עודנו פיצוי בגין
2 נזק, ורק רכיב ההוכחה הוא שמתייטר (שנהר, עמ' 367).

3
4 16. כאמור "פיצוי ללא הוכחת נזק עודנו פיצוי בגין נזק" ולכן, עובר להכרעה בעניין זה הבאתי
5 בחשבון שיקולי החקיקה המנויים בסעיף 19 לחוק ושיקולי הפסיקה (ר' פסק דין מנחה
6 ברע"א 4740/00 לימור אמר נ' אורנה יוסף, נה(5) 510 (2001)) וכן נתתי דעתי להתנצלות
7 כבעניינו, כאשר נפסק, כי: "שיעור הפיצוי נגזר, בין היתר, מחומרת הפגיעה שארעה. ככל
8 שאופי ההאשמות המיוחסות לנפגע חמורות יותר, כך ראוי להגדיל את סכום הפיצוי (פרשת
9 רוזנבלום, בעמ' 595; פרשת פרידמן, בעמ' 244)...עוד יתחשב בית המשפט בתפוצת הפרסום,
10 והיא תהווה שיקול חשוב בקביעת גובה הפיצוי (פרשת רוזנבלום, בעמ' 594). פרסום בתפוצה
11 גדולה, כגון פרסום באמצעי התקשורת, מחמיר את הפגיעה ומצדיק הגדלת הפיצוי (פרשת
12 פרידמן, בעמ' 245; פרשת מיכאלי, בעמ' 1-570; שנהר, בעמ' 5-384). להתנהגות הניזוק ולמעמדו
13 קודם לארוע הפגיעה ולאחריו ינתן משקל בהערכת הפיצוי. כן ינתן משקל להתנהגות הפוגע
14 בעת הפרסום, לפניו, ולאחריו. ינתן משקל לעובדת התנצלותו, או סירובו להתנצל, ודבקו
15 באמירות הפוגעניות בלא לחזור בו מהן."

תוצאה-

16
17
18
19
20 17. מן הכלל אל הפרט, בסעיף 19 לחוק נקבעו כאמור השיקולים אותם רשאי בית המשפט
21 לשקול בבואו לפסוק פיצוי, לרבות כי הנתבע היה משוכנע באמתותו של הפרסום, ובעניין
22 זה מחאתה של הנתבעת על מתן ההרשאה, לדידה תוך הטעיה, בנסיבות האלה לכריתת
23 עצים ותיקים. כן יש משקל לכך שהנתבע לא נתכוון לפגוע בנפגע, וביתר שאת כי **התנצל**
24 **בשל הפרסום ללא סייג** (ר' גם [ע"א 552/73 רוזנבלום נ' כץ](#), פ"ד (1) 589, 594).

25
26 18. התביעה הועמדה על סך של 100,000 ₪ כפיצוי סטוטורי ולחילופין על סך 2,968 ₪ בגין
27 כאב וסבל שנגרמו לתובע, כאשר מסלולי הפיצוי הם מסלולים חלופיים. ולכן, לאחר שנתתי
28 דעתי כאמור, לנסיבותיו של העניין אני מורה לנתבעת לשלם לתובע סך של 3,000 ₪ בצירוף
29 2,000 ₪ שכ"ט עו"ד.

30
31 הנתבעת תשלם לתובע סכום זה בתוך 30 ימים, שאם לא כן ישא ריבית והפרשי הצמדה
32 כדין.
33
34

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 37895-03-24 רביב נ' קדם ביטון

תיק חיצוני:

1

2

3

4

ניתן היום, ט' סיוון תשפ"ו, 25 מאי 2026, בהעדר הצדדים.

טלי להב, שופטת

5
6

